

Разгроменъ, но смѣлъ и непокоренъ съ димящата пушка,
като майка прегърна ме старата родна гора
и така разбунтувани ние запѣхме тогазъ по хайдушки
съсъ очи устремени натамъ къмъ очаквана свѣтла зора.

И, ако утре врагътъ, като бандитъ, настървено настѣпи
и предателъ отъ вътре пороби любимата родна страна,
пакъ въвъ тебе, хайдушка гора, съ карабини отново ще стѣпимъ
и до смъртъ свободата ще бранимъ въ неравната сетна война.

